Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми състав)

1 юли 2026 година*

„Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „FOR BETTER GAMING — VEIKKAUS“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Елемент на марката, който има отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001“

По дело T-615/25,

Veikkaus Oy, установено в Хелзинки (Финландия), представлявано от M. Nousiainen, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), представлявана от T. Frydendahl,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

състоящ се от: K. Kecsmár, председател, L. Madise (докладчик) и P. Nihoul, съдии,

секретар: V. Di Bucci,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като взе предвид, че в триседмичния срок от съобщението за приключването на писмената фаза на производството няма постъпило искане от страните за насрочване на съдебно заседание, и като реши на основание член 106, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

* Език на производството: фински.

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Veikkaus Oy, иска частична отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 10 юли 2025 г. (преписка R 829/2025-4) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелствата по спора

2 На 27 август 2024 г. жалбоподателят подава до EUIPO заявка за регистрация на словния знак „FOR BETTER GAMING — VEIKKAUS“ като марка на Европейския съюз (марка на ЕС).

3 Заявената марка обозначава по-специално услугите от класове 35, 41 и 42 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, съответстващи за всеки от тези класове на следното описание:

– клас 35: „Бизнес консултантски услуги; услуги по продажба на дребно на компютърен софтуер, развлекателен софтуер, свързан с компютърни игри, софтуер за изтегляне, софтуер за електронни игри и видеоигри за изтегляне; услуги по продажба на дребно на компютърни игри, съдържащи интерактивни мултимедийни елементи, както и на софтуер за игри, предназначен за използване на мобилни телефони, смартфони, таблети и други електронни мобилни устройства; услуги по продажба на дребно на софтуер за игри, който може да се изтегли на мобилни телефони, смартфони, таблети и други електронни мобилни устройства; услуги по продажба на дребно на приложения, съдържащи компютърни игри; услуги по продажба на дребно на виртуални игри и софтуер за игри; услуги по продажба на дребно на разширителни модули и компоненти, използвани в компютърни и видеоигри“,

– клас 41: „Развлечения; организиране и провеждане на състезания; телевизионни развлечения; онлайн развлекателни услуги; услуги, свързани с провеждане на онлайн игри, предоставяни чрез компютърна мрежа; предоставяне на игри онлайн чрез интернет; игрови услуги, свързани с хазартни залагания; услуги за залагания; онлайн услуги за залагания; развлекателни услуги, свързани със залаганията на конни надбягвания; услуги на казина, услуги за провеждане на игри и хазартни услуги; организиране на лотарии; услуги свързани със спортни резултати; услуги за аркадни видеоигри; учебни услуги, свързани с игрите; доставка на онлайн електронни публикации, без възможност да бъдат прехвърляни върху друг носител; услуги за игри във виртуална реалност, предоставяни онлайн от компютърна мрежа; услуги за аркадни игри с виртуална реалност“,

– клас 42: „Услуги по проектиране на игри; изпитване, удостоверяване и контрол на качеството; научни и технологични услуги; проектиране, разработване и поддръжка на компютърен софтуер и уебсайтове за онлайн игри; поддръжка на сайтове за онлайн игри“.

4 С решение от 11 март 2025 г. проверителят отхвърля заявката за регистрация на заявената марка за услугите, посочени в точка 3 по-горе, на основание член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

5 На 7 май 2025 г. жалбоподателят подава жалба до EUIPO срещу решението на проверителя.

6 С обжалваното решение апелативният състав уважава жалбата за следните услуги:

– клас 35: „Бизнес консултантски услуги“,

– клас 41: „Доставка на онлайн електронни публикации, без възможност да бъдат прехвърляни върху друг носител“,

– клас 42: „Изпитване, удостоверяване и контрол на качеството; научни и технологични услуги“.

7 За сметка на това апелативният състав отхвърля жалбата за обозначените със заявената марка услуги, различни от посочените в точка 6 по-горе (наричани по-нататък „разглежданите услуги“), с мотива, че тази марка няма отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент 2017/1001. Той приема по същество, че финскоезичната част от съответните потребители ще разбере заявената марка в смисъл, че означава „за по-добро хазартно преживяване — залагане, игра с прогнозни залагания“ и марката ще бъде възприемана не като указание за търговския произход на разглежданите услуги, а като рекламно послание във връзка с тях.

8 На последно място, апелативният състав връща преписката на проверителя, който да се произнесе, що се отнася до разглежданите услуги, по изложената при условията на евентуалност претенция на жалбоподателя, че заявената марка е придобила отличителен характер в резултат на използването ѝ по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001.

Искания на страните

9 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение в частта, в която се отказва регистрацията на заявената марка за разглежданите услуги,

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително направените в производството пред апелативния състав.

10 EUIPO моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, в случай че се проведе съдебно заседание.

От правна страна

11 Жалбоподателят изтъква едно-единствено основание в подкрепа на жалбата, а именно нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент 2017/1001, тъй като апелативният състав неправилно заключил, че заявената марка няма присъщ отличителен характер по отношение на разглежданите услуги.

12 Съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001 се отказва регистрацията на марките, които нямат отличителен характер. Член 7, параграф 2 от същия регламент предвижда, че член 7, параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на Европейския съюз.

13 Отличителният характер на марката по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001 означава тази марка да позволява да се разпознае, че стоката или услугата, за която е поискана регистрацията, произхожда от определено предприятие, и следователно да се отличи тази стока или услуга от тези на други предприятия (вж. решение от 21 януари 2010 г., Audi/СХВП, C-398/08 P, EU:C:2010:29, т. 33 и цитираната съдебна практика).

14 Отличителният характер на марката по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001 трябва да се преценява според стоките или услугите, за които е поискана регистрацията, от една страна, и според това как се възприема от съответните потребители, от друга (вж. решение от 29 април 2004 г., Henkel/СХВП, C-456/01 P и C-457/01 P, EU:C:2004:258, т. 35 и цитираната съдебна практика).

15 Приема се, че знаците без отличителен характер, до които се отнася член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001, не могат да изпълняват основната функция на марката, а именно да установяват произхода на обозначената с нея стока или услуга, за да дадат възможност на потребителя, който придобива стоката или получава услугата, при последващо придобиване да направи същия избор, ако впечатленията му се окажат положителни, или да направи друг избор, ако са отрицателни (вж. решение от 28 юни 2017 г., Colgate-Palmolive/EUIPO (AROMASENSATIONS), T-479/16, непубликувано, EU:T:2017:441, т. 16 и цитираната съдебна практика).

16 Що се отнася до марките, които се състоят от знаци или означения, използвани и като рекламни лозунги, означения за качество или изрази, които приканват към закупуване на стоките или услугите, до които се отнасят тези марки, регистрацията им не е изключена поради използването им по подобен начин (вж. решение от 17 януари 2024 г., Ilovepdf/EUIPO (ILOVEPDF), T-60/23, непубликувано, EU:T:2024:9, т. 37 и цитираната съдебна практика). При преценката на отличителния характер на такива марки за тях не следва да се прилагат по-строги от приложимите за други знаци критерии (вж. решение от 21 януари 2010 г., Audi/СХВП, C-398/08 P, EU:C:2010:29, т. 36 и цитираната съдебна практика).

17 От съдебната практика следва също, че макар всички марки, които се състоят от знаци или означения, използвани и като рекламни лозунги, означения за качество или изрази, които приканват към закупуване на обозначените с тези марки стоки или услуги, по правило да отправят в по-малка или по-голяма степен обективно, дори и просто послание, те могат все пак да бъдат годни да указват на потребителя търговския произход на съответните стоки или услуги. Такъв може по-специално да е случаят, когато тези марки могат да имат множество значения, да съставляват игра на думи и да бъдат възприемани като оригинални,

изненадващи и необичайни и поради това да се запомнят, поради което да не се свеждат до обикновено рекламно послание, а да се отличават с определена оригиналност или въздействие, да изискват минимални усилия за тълкуване или да предизвикват познавателен процес у съответните потребители (вж. решение от 13 ноември 2024 г., DDCF/EUIPO (SUSTAINABLE BY DESIGN), T-3/24, непубликувано, EU:T:2024:811, т. 16 и цитираната съдебна практика).

18 Именно с оглед на тези съображения следва да се провери дали, както поддържа жалбоподателят, апелативният състав е нарушил член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент 2017/1001, като е заключил, че заявената марка няма присъщ отличителен характер за разглежданите услуги.

Съответни потребители

19 Апелативният състав отбелязва, че разглежданите услуги са предназначени за широкия кръг потребители, чиято степен на внимание е средна, както и за професионалните потребители, чиято степен на внимание е по-висока от средната (т. 24 и 25 от обжалваното решение). Той отбелязва също, че заявената марка се състои от думи на английски език и една дума на фински език, и след като констатира, че в някои държави членки, по-специално във Финландия, масово се разбира английският език, приема, че преценката му ще се отнася до финскоезичната част от съответните потребители, която ще разбере значението на всички елементи на заявената марка (т. 27 от обжалваното решение).

20 Тези изводи на апелативния състав, които впрочем не са оспорени от жалбоподателя, следва да бъдат потвърдени.

Преценка на отличителния характер на заявената марка

21 Най-напред, апелативният състав отбелязва, че заявената марка е съставена от словните елементи на английски език „for“, „better“ и „gaming“, както и от словния елемент на фински език „veikkaus“, отделен с тире (т. 28 от обжалваното решение). Що се отнася до значението на тези словни елементи, той препраща към представените от проверителя определения в речници, като констатира, че те не са били оспорени от жалбоподателя. Освен това той посочва, че последният не оспорва възприетото от проверителя значение на израза „for better gaming“, а именно „за по-добро хазартно преживяване“ (т. 29 от обжалваното решение).

22 По-нататък, апелативният състав разглежда твърдението на жалбоподателя, че заявената марка, разглеждана в нейната цялост, има отличителен характер поради отличителния характер на думата „veikkaus“ за финскоезичните потребители, която загубила в съзнанието на последните първоначалния си смисъл, а именно „залагане“ или „игра с прогнозни залагания“, за да се свързва занапред конкретно с предприятието на жалбоподателя и с неговите услуги и да се възприема като указание за произхода им (т. 30 от обжалваното решение).

23 В това отношение апелативният състав приема, че може да прецени заявената марка и съдържащата се в нея дума „veikkaus“ единствено от гледна точка на присъщия им отличителен характер, тъй като доводът на жалбоподателя относно отличителния характер, придобит чрез използването на тази марка, е изтъкнат при условията на

евентуалност (т. 31 от обжалваното решение). Той по-специално констатира, че представените от жалбоподателя доказателства не дават никакво указание за присъщия отличителен характер на заявената марка или на думата „veikkaus“ (т. 31 от обжалваното решение). Приема също, че фактът, че съдържащите тази дума марки са придобили отличителен характер чрез използване, не доказва, че заявената марка има присъщ отличителен характер (т. 31 от обжалваното решение).

24 Освен това апелативният състав приема, че в областта на хазартните игри думата „veikkaus“ има значение, свързано със залаганията и игрите с прогнозни залагания, поради което финскоезичните потребители биха възприели заявената марка в смисъл, че означава „за по-добро хазартно преживяване — залагане, игра с прогнозни залагания“ (т. 32 от обжалваното решение). Отделянето на частите на тази марка съответно на английски и фински език с тире не ѝ придавало различно значение, нито се отразявало по друг начин на нейната разбираемост за посочените потребители (т. 32 от обжалваното решение).

25 Апелативният състав приема също, че за услугите, свързани с хазартните игри и залаганията, заявената марка не е нито двусмислена, нито оригинална и няма никакъв елемент или характеристика, които могат да предизвикат познавателен процес у съответните потребители или да изискват усилия за тълкуване. Според него тя има лесноразбираемо значение и очевидна връзка с разглежданите услуги. Заявената марка отправя недвусмислено рекламно послание за финскоезичните потребители, в което се подчертават положителните характеристики на тези услуги. Следователно тези потребители биха я възприемали преди всичко като промоционална формулировка, а не като указание за търговския произход на посочените услуги (т. 33, 34 и 36 от обжалваното решение).

26 Накрая, апелативният състав отбелязва, че отчитането на по-ранните регистрации на марки на ЕС и финландски марки, на които се позовава жалбоподателят, не може да доведе до различен извод (т. 39—45 от обжалваното решение).

27 Жалбоподателят упреква апелативния състав, че е взел предвид само значението на думата „veikkaus“ в общоупотребимия фински език, което довело до неправилен извод относно присъщия отличителен характер на заявената марка, разглеждана в нейната цялост. Той изтъква, че тази дума вече не се възприема от финскоезичните потребители в първоначалния ѝ смисъл, а като обозначаваща конкретно неговото предприятие, както и произхода на предлаганите от него услуги, поради което наличието ѝ в заявената марка придава на последната присъщ отличителен характер. Всъщност посочената дума съответствала на търговското му наименование, както и на основната му марка, която придобила отличителен характер в резултат на продължителното си използване и се ползвала с голяма известност, дори с репутация във Финландия. В подкрепа на твърденията си той изтъква включването на знака „VEIKKAUS“ в регистъра на марките с репутация във Финландия, регистрацията въз основа на придобития чрез използване отличителен характер на две по-ранни марки на ЕС и на една по-ранна финландска марка, съставени от този знак, както и съществуването на семейство от марки, които също съдържат посочения знак.

28 В този контекст жалбоподателят подчертава, че марка, придобила отличителен характер чрез използване, трябва да се ползва от същата защита като марка с присъщ отличителен характер. Той счита, че след като още преди датата на подаване на заявката за регистрация на заявената марка знакът „VEIKKAUS“ е придобил отличителен характер чрез използване

за стоки и услуги в областта на хазартните игри, следва да се приеме, без да е необходима нова преценка, че той представлява имащ отличителен характер компонент от цялата заявена марка, и той да се третира по същия начин, както всеки друг елемент с присъщ отличителен характер.

29 Освен това жалбоподателят поддържа, че заявената марка не може да се разглежда просто като промоционална формулировка. Той отбелязва, че тази марка се състои от два елемента, а именно лозунгът „for better gaming“, свързан с тире с основната марка „VEIKKAUS“, която има отличителен характер и благодарение на която заявената марка, разглеждана в нейната цялост, определено изпълнява основната функция на марката. Освен това той подчертава, че в заявената марка основната марка „VEIKKAUS“ е представена самостоятелно, като е отделена от лозунга с тире. Следователно от граматическа гледна точка заявената марка не образувала „едно цяло“, в което думата „veikkaus“ да се използва според първоначалния си смисъл на фински език. Като дава примери за марки на ЕС и финландски марки, в които основната марка на дадено предприятие, отделена с тире, е съчетана с лозунг, а именно „PAULIG — THIS CUP COUNTS“, „ASSA ABLOY — CREDENTIALS AS A SERVICE“, „TEFEL — KUN RAPEUS RATKAISE“ и „BALLERINA — TÄYTETTÄ TULVILLAAN“, той добавя, че съответните потребители са свикнали да срещат на пазара такива комбинации и от самото начало разбират, че те служат за обозначаване на търговския произход на съответните стоки или услуги.

30 Жалбоподателят изтъква и факта, че е притежател на две финландски марки, „PAREMMAN PELIN PUOLESTA — VEIKKAUS“ и „VEIKKAUS — ILOA ELÄMÄÄN“, структурирани по сходен на заявената марка начин, като първата освен това обхваща същите услуги като разглежданите. Финландското патентно ведомство приело, че тези марки, разглеждани в тяхната цялост, имат присъщ отличителен характер. Апелативният състав на EUIPO обаче не ги взел надлежно предвид.

31 EUIPO оспорва доводите на жалбоподателя.

32 Като начало следва да се отбележи, че жалбоподателят претендира само при условията на евентуалност, че заявената марка е придобила отличителен характер чрез използване по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001, поради което при липса на решение на проверителя в това отношение апелативният състав не е разгледал този въпрос. Страните не спорят, че основният въпрос, повдигнат по настоящото дело, е какво значение евентуално следва да се придаде, при преценката на присъщия отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от този регламент на заявената марка, разглеждана в нейната цялост, на обстоятелството, че съдържащият се в нея словен елемент „veikkaus“ е бил регистриран по-рано като марка въз основа на отличителния характер, придобит чрез използването му.

33 На първо място, следва да се потвърди изводът на апелативния състав, че в буквалния си смисъл заявената марка ще бъде разбрана от финскоезичните потребители като означаваща, в областта на хазартните игри, „за по-добро хазартно преживяване — залагане, игра с прогнозни залагания“. Всъщност в подкрепа на този извод са определенията от речници, възпроизведени в точка 2 от обжалваното решение и неоспорени от жалбоподателя, от които следва по-специално, че финската дума „veikkaus“ се отнася до залагания и игри с прогнозни залагания.

34 Подобно на апелативния състав, следва да се констатира, че отделянето посредством тире на първата част на заявената марка, състояща се от групата от английски думи „for better gaming“, от втората част на тази марка, състояща се от финската дума „veikkaus“, само по себе си не е достатъчно, за да придаде на посочената марка значение, различно от произтичащото от буквалния ѝ смисъл, посочено в точка 33 по-горе, нито да промени разбираемостта ѝ за финскоезичните потребители.

35 На второ място, жалбоподателят не може да упреква апелативния състав, че е взел предвид буквалния смисъл, припомнен в точка 33 по-горе, на думата „veikkaus“ на фински език, за да заключи, че заявената марка, разглеждана в нейната цялост, няма присъщ отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001.

36 По-конкретно, Общият съд не може да приеме тезата на жалбоподателя, че апелативният състав е трябвало да приеме, че наличието на словния елемент „veikkaus“ в заявената марка, придава на тази марка, разглеждана в нейната цялост, присъщ отличителен характер, само поради това че този елемент представлява по-ранна марка, регистрирана въз основа на придобития чрез използването ѝ отличителен характер и ползваща се с голяма известност във Финландия.

37 В това отношение следва да се припомни, че съобразно структурата си член 7 от Регламент 2017/1001 провежда ясно разграничение между присъщите характеристики на даден знак, от една страна, и неговите характеристики, придобити чрез използване на пазара, от друга. Член 7, параграф 1, буква б) от посочения регламент се отнася до присъщия отличителен характер на знака, докато член 7, параграф 3 урежда придобития отличителен характер. Само при прилагането на член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001 следва да се прецени действителното използване на заявен за регистрация знак и неговата репутация (вж. решение от 30 март 2022 г., Daimler/EUIPO (Изображение на тривърхи звезди на черен фон I), T-277/21, непубликувано, EU:T:2022:194, т. 25 и цитираната съдебна практика).

38 Така съгласно постоянната съдебна практика действителното използване на марка, чиято регистрация се иска, не може да има никакво отражение върху присъщия ѝ отличителен характер, който трябва да се преценява единствено с оглед на изображението ѝ, представено със заявката за регистрация (вж. решение от 2 март 2022 г., Distintiva Solutions/EUIPO — Makeblock (Makeblock), T-86/21, непубликувано, EU:T:2022:107, т. 73 и цитираната съдебна практика).

39 Този принцип се прилага и когато се изтъква не действителното използване на заявената марка в нейната цялост, а на един от компонентите ѝ.

40 Съответно по делото, по което е постановено решение от 30 март 2022 г., Изображение на тривърхи звезди на черен фон I (T-277/21, непубликувано, EU:T:2022:194), Общият съд е трябвало да се произнесе по присъщия отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001 на знак с мотив, състоящ се от повтарящи се елементи във формата на тривърхи бели звезди в нишка на черен фон. В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква по-специално, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид „известността“, придобита от друга марка, на която той е притежател, чиито характерни елементи са възпроизведени в разглеждания знак, тъй като тя представлява „тривърха звезда в пръстен“. В точка 26 от

това решение Общият съд приема, че „[жалбоподателят] няма основание да се позовава нито на действителното и конкретно използване от негова страна на заявената марка, нито на известността на друга марка, различна от заявената“.

41 Също така по делото, по което е постановено решение от 13 март 2024 г., Quality First/EUIPO (MORE-BIOTIC) (T-243/23, непубликувано, EU:T:2024:162), Общият съд е сезиран с жалба срещу решение на апелативен състав, с което се отказва регистрацията на словния знак „MORE-BIOTIC“ с мотива, че той няма присъщ отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001. В точка 44 от това решение Общият съд отхвърля довода на жалбоподателя, че „стоките му, продавани със знака „MORE“, са все по-известни на пазара“, като отбелязва, че с него той „изтъква по същество действителното използване на заявената марка“.

42 Когато, както в настоящия случай, жалбоподателят се позовава на присъщия отличителен характер на заявената марка въпреки анализа на EUIPO, негова задача е да представи конкретни и подкрепени с доказателства данни, че тази марка има присъщ отличителен характер (вж. решение от 3 юли 2013 г., Airbus/СХВП (NEO), T-236/12, EU:T:2013:343, т. 62 и цитираната съдебна практика).

43 За да допринесат за установяването на отличителния характер на дадена марка по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001, доказателствата трябва да удостоверяват, че потребителите не са имали нужда да се запознаят с марката чрез използване и че последната им е позволила незабавно да отличат обозначените с нея стоки или услуги от стоките или услугите на конкурентните предприятия (решение от 7 октомври 2004 г., Mag Instrument/СХВП, C-136/02 P, EU:C:2004:592, т. 50).

44 В случая обаче жалбоподателят не е доказал, че заявената марка има присъщ отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001. Всички доводи на жалбоподателя се основават на това, че след като в рамките на търговската му дейност вниманието на съответните потребители е било привлечено към словния елемент „veikkaus“, последният е придобил отличителен характер. По този начин той не се опитва да докаже, че посоченият елемент, нито на по-силно основание заявената марка, разглеждана в нейната цялост, се възприемат като отличителни поради присъщите им характеристики, независимо от каквото и да било предходно използване на пазара.

45 В този контекст следва да се потвърди изводът на апелативния състав в точка 31 от обжалваното решение, че доказателствата, представени от жалбоподателя в хода на производството пред EUIPO и отнасящи се по-специално до обхвата на търговската му дейност, оборота му и резултатите му, не предоставят никаква информация за присъщия отличителен характер на заявената марка или на словния елемент „veikkaus“. Впрочем самият жалбоподател признава в жалбата, че с представените от него доказателства не се цели да се удостовери, че този словен елемент има присъщ отличителен характер. Той не е представил и доказателство, като например извадка от речник, позволяващо да се удостовери, че думата „veikkaus“ се отнася по своето значение до неговото предприятие, нито доказателство, че тази дума вече не се използва в общоупотребимия език за описание на залаганията и игрите с прогнозни залагания.

46 Както правилно изтъква EUIPO, да се приеме тезата на жалбоподателя би означавало от методологична гледна точка да се пренебрегне направеното в Регламент 2017/1001 основно разграничение между преценката на присъщия отличителен характер, предвидена

в член 7, параграф 1, буква б) от него, и преценката на придобития чрез използване отличителен характер, посочена в член 7, параграф 3 от него. Всъщност, ако се възприеме тази теза, би се стигнало до извода, че е достатъчно словен елемент да е придобил отличителен характер чрез използване и да бъде възпроизведен в съставена от няколко елемента марка, чиято регистрация се иска, за да може да се приеме, че последната има присъщ отличителен характер.

47 В настоящия контекст жалбоподателят няма основание да се позовава на принципа, че марка, придобила отличителен характер чрез използване по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001, трябва да се ползва от същото равнище на защита като марка с присъщ отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от този регламент. Всъщност, както правилно отбелязва EUIPO, този принцип се отнася единствено до защитата, предоставена на вече регистрираните марки, а не до условията за проверка преди регистрацията на дадена марка.

48 Доводът на жалбоподателя, основаващ се на това, че той е притежател на семейство от марки, съдържащи словния елемент „veikkaus“, също е ирелевантен. В това отношение съгласно съдебната практика понятието за семейство от марки не спада към абсолютните основания за отказ, а само към относителните основания за отказ, поради което апелативният състав е трябвало да прецени отличителния характер на заявената марка с оглед на присъщите ѝ характеристики, без да взема предвид другите притежавани от жалбоподателя марки, за които се твърди, че са сходни (вж. решение от 24 септември 2025 г., Quality First/EUIPO (CRAVE NO MORE), T-33/25, непубликувано, EU:T:2025:886, т. 31 и цитираната съдебна практика).

49 От всички изложени по-горе съображения следва, че апелативният състав правилно е взел предвид буквалния смисъл на заявената марка, разбирана от съответните финскоезични потребители като означаваща „за по-добро хазартно преживяване — залагане, игра с прогнозни залагания“, за да прецени дали тази марка има присъщ отличителен характер.

50 За да оспори извода на апелативния състав, че въз основа на това значение заявената марка има за съответните финскоезични потребители пряка връзка с разглежданите услуги и се възприема от тях като отправяща рекламно послание, подчертаващо положителните характеристики на тези услуги, а не като указание за техния търговски произход, жалбоподателят изтъква по същество два довода, които не могат да бъдат приети.

51 От една страна, жалбоподателят поддържа, че заявената марка не представлява лозунг, „използван самостоятелно“, а е резултат от съчетанието между лозунг, а именно „for better gaming“, и словния елемент „veikkaus“, който представлява неговата основна марка и има отличителен характер, поради което заявената марка, разглеждана в нейната цялост, не се възприема просто като промоционална формулировка. Това твърдение обаче само повтаря доводите, които са били изтъкнати преди това от жалбоподателя и вече са били отхвърлени.

52 Противно на твърденията на жалбоподателя, наличието на тире между израза „for better gaming“ и словния елемент „veikkaus“ ни най-малко не изключва възможността заявената марка да бъде възприемана от финскоезичните потребители като рекламно послание относно разглежданите услуги. Всъщност, както бе констатирано по-рано, словният

елемент „veikkaus“, разбиран в буквалния му смисъл на фински език, отразява понятие, което е напълно последователно с предхождащия го израз, така че заявената марка образува за тези потребители логическа съвкупност, отправяща такова послание.

53 От друга страна, що се отнася до дадените от жалбоподателя примери за марки на ЕС и финландски марки, в които са съчетани основната марка на предприятие с лозунг посредством тире (вж. т. 29 по-горе), следва да се констатира, че той изтъква структурно сходство между посочените от него марки и заявената марка. Такова сходство обаче не е достатъчно, за да се установи, че заявената марка има присъщ отличителен характер, тъй като тази преценка трябва да се извърши с оглед на присъщите характеристики на разглеждания знак. Доводите на жалбоподателя обаче продължават да се основават на погрешната принципна постановка, че наличието в заявената марка на словния елемент „veikkaus“, съответстващ на основната му марка, придобила отличителен характер чрез използване, е достатъчно, за да се придаде на заявената марка, разглеждана в нейната цялост, присъщ отличителен характер.

54 На трето място, що се отнася до довода на жалбоподателя, свързан с по-ранните му марки, регистрирани във Финландия, „PAREMMAN PELIN PUOLESTA — VEIKKAUS“ и „VEIKKAUS — ILOA ELÄMÄÄN“, следва да се припомни, че режимът на марките на ЕС е самостоятелна система, която се състои от съвкупност от норми и има свои специфични цели, като той се прилага независимо от всяка национална система (вж. решение от 6 септември 2018 г., Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise/EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, т. 72 и цитираната съдебна практика). Следователно годността на даден знак да бъде регистриран като марка на ЕС трябва да се преценява единствено въз основа на релевантната правна уредба на Съюза. Взетите на равнището на държава членка или на трета държава решения за допускане на регистрацията на същия знак като национална марка не обвързват EUIPO, нито в съответните случаи — съда на Съюза (вж. решение от 11 май 2010 г., Abadía Retuerta/СХВП (CUVÉE PALOMAR), T-237/08, EU:T:2010:185, т. 137 и цитираната съдебна практика). Такъв е случаят дори ако подобно решение е взето в държава, спадаща към лингвистичната зона, от която произхожда разглежданият словен знак (вж. решение от 14 юни 2007 г., Europig/СХВП (EUROPIG), T-207/06, EU:T:2007:179, т. 42 и цитираната съдебна практика).

55 От всички изложени по-горе съображения следва, че апелативният състав правилно е заключил, че заявената марка няма отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001.

56 От това следва, че твърденията по единственото основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни, а оттам да бъде отхвърлена и жалбата.

По съдебните разноски

57 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

58 Въпреки че жалбоподателят губи делото, EUIPO е поискала той да бъде осъден да заплати съдебните разноски само в случай на провеждане на съдебно заседание. След като не е проведено съдебно заседание, следва да се постанови всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

Kecsmár Madise Nihoul

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 юли 2026 година.

Подписи